

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-272/20-10

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primljeno: 25-09-2020

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: 19/11-034.22/20-01/461		
Ur. broj: 383-01/20-14		

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanke Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić članova vijeća, te sudske savjetnice Matee Milolože, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Clissa d.o.o. Klis, Kneza Trpimira 148, zastupan po direktoru Krešimiru Glavini, a svi po opunomoćeniku Marku Jurkoviću, odvjetniku u Kaštel Kambelovcu, F. Tuđmana 632, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Splitsko-dalmatinske županije, Split, Domovinskog rata 2 i Lone d.o.o. Vrlika, Hrvoja Vukčića Hrvatinića 20, kojeg zastupa Jelena Šarić Mladin, odvjetnica u Splitu, Domovinskog rata 27/b, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 17. rujna 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-01/461, urbroj: 354-01/20-7 od 13. srpnja 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja i zainteresirane osobe Lone d.o.o za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbačena je žalba tužitelja.

Tužitelj tužbom osporava zakonitost rješenja tuženika zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U bitnome ističe da iz provedenog postupka javne nabave proizlazi nespornim, da je vozilo Setra bilo u vlasništvu Lone d.o.o., da je isto prodano još 2019. godine, a danas se nalazi u vlasništvu tvrtke Flamma d.o.o. te je kao dokaz za svoje tvrdnje dostavio očitovanje Ministarstva mora, prometa i infrastrukture o vlasništvu vozila, naznačio je Prometnu dozvolu broj: 13526139 izdanu 14. ožujka 2018., koju je dostavio odabrani ponuditelj te je dostavio i Prometnu dozvolu broj: 14015734 od 14. prosinca 2019., koja je važeća za navedeno vozilo. Tužitelj ističe kako je nesporno da je predmetno vozilo promijenilo vlasnika u tijeku postupka javne nabave te ima potpuno novu prometnu dozvolu pa je očito kako je prvostupanjsko rješenje i rješenje tuženika protivno članku 259. stavku 1. ZJN 2016 jer odabrani ponuditelj ne ispunjava potrebne tehničke resurse, a koji su određeni od stranog naručitelja, budući da više nije vlasnik vozila koje navodi kao svoj tehnički resurs. Nadalje pojašnjava kako odabrani ponuditelj Lone d.o.o. samostalno podnosi ponudu, a evidentno je da se oslanja na sposobnost drugog gospodarskog subjekta, odnosno vozilo koje je u

vlasništvu tvrtke Flamma d.o.o. pa smatra kako je u ponovljenom postupku osim eESPD obrasca za sebe bio dužan dostaviti i ESPD obrazac za navedenu tvrtku kao gospodarskog subjekta na čiju se sposobnost oslanja. Smatra da je naručitelj predmetni odabir vršio suprotno vlastitim propisanim uvjetima, a svakako je odabir protivan i članku 260. stavka 3. ZJN/2016. Nadalje smatra da je u ponovljenom postupku, s obzirom na promijenjene okolnosti odabrani ponuditelj bio dužan dokazati javnom naručitelju da će imati na raspolaganju potrebne resurse za izvršenje ugovora, primjerice prihvaćanjem obveze drugih subjekata (Flamma d.o.o) da će te resurse staviti na raspolaganje gospodarskom subjektu, sukladno propisanoj obvezi iz članka 274. ZJN/2016. Ističe kako suprotno navedenoj odredbi, odabrani ponuditelj u ponovljenom postupku dostavlja eESPD obrazac u rubrici koja se odnosi na oslanjanje na sposobnost drugog gospodarskog subjekta i označava je s „NE“, a nije dostavio ni ugovor o najmu, ni bilo kakvu drugu izjavu gospodarskog subjekta Flamma d.o.o. da će svoje resurse staviti na raspolaganje ponuditelju. Ističe kako je o svim činjenicama naručitelj bio pravovremeno obavješten i upoznat te je postupio protivno članku 293. stavka 1. ZJN/2016. Smatra kako tuženik pogrešno primjenjuje odredbu članak 404. stavka 3. ZJN 2016 navodeći da nije ovlašten kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom predmetu nabave. Konačno smatra da su naručitelj i tuženik postupili protivno Direktivi 2014/24/EU broj 85, a tuženik i protivno odredbi članka 8., članka 115. stavka 3. i članka 98. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da poništi rješenje tuženika i odluka o odabiru te da mu se nadoknade troškovi vođenja upravnog spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ističe se protivi tužbenom zahtjevu i predlaže da se odbije kao neosnovan. Navodi da je u ranijem postupku odlučivao o navodima tužitelja vezanim za ispunjenje uvjeta tehničke i stručne sposobnosti i tom prilikom ocijenio da je odabrani ponuditelj izradio ponudu sukladno dokumentaciji o nabavi (točka 5.2. dokumentacije o nabavi), a tužitelj u novom žalbenom postupku ponovno ističe navode kojima osporava valjanost odabrane ponude u istom dijelu, samo dostavlja nove dokaze pa je nesporno da se radi o činjeničnom i pravnom stanju koje je bilo predmetom prethodne žalbe. Navodi da je njegovo tumačenje prava i zakonitosti primjene članka 404. stavka 3. ZJN/2016 potvrđeno i presudama ovoga Suda, poslovni broj: UsII-68/19-16 od 21. ožujka 2019., poslovni broj: UsII-216/19-7 od 31. svibnja 2019. i poslovni broj: UsII-237/19-6 od 8. svibnja 2019. Tuženik nadalje navodi da je naručitelj bio dužan otkloniti nedostatak ponude odabranog ponuditelja u dijelu koji se odnosi na dostavljeni eESPD obrazac, a što je naručitelj i napravio jer je pozvao odabranog ponuditelja da dostavi eESPD obrazac u propisanom xml. formatu. Tuženik nadalje ističe da u uvjetima u kojima dokumentacijom o nabavi nije traženo da ponudena vozila moraju biti u vlasništvu odabranog ponuditelja, a osnova za izdavanje licence sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu nije samo vlasništvo koje osporava žalitelj (već može biti zakup, leasing i najam) te u okolnostima u kojima je odabrani ponuditelj dostavio sve tražene dokaze iz točke 5.2. dokumentacije o nabavi, valjano i zakonito je raniji žalbeni navod ocijenio neosnovanim. Tuženik upućuje i na odredbu članka 403. stavka 2. ZJN/2016. koja propisuje obvezu stranaka u žalbenom postupku ne samo da iznesu sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, već i da predlože sve dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Tuženik ističe kako dokazi koje je tužitelj dostavio u novom žalbenom postupku faktički predstavljaju samu dopunu navoda iz prethodnog žalbenog postupka u pogledu vlasništva navedenog vozila, a tužitelj ukoliko ih je smatrao relevantnim za ocjenu osnovanosti žalbenih navoda, trebao ih je dostaviti uz žalbu, na prvu odluku o odabiru. Tuženik također ističe, da sve i da su ti dokazi bili dostavljeni uz žalbu na prethodnu odluku o odabiru ne bi utjecali na drukčije rješenje jer je odabrani ponuditelj postupio sukladno

dokumentaciji i dostavio je Licenciju zajednice broj: UP/I-340-02/16-16/53 izdanu sukladno odredbama Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009 kojoj su priložene dvije ovjerene vjerodostojne preslike licencije za dva ponuđena vozila, prometne dozvole, Potvrdu o ispunjavanju uvjeta za autobus kojim se prevoze djeca, broj: 0340/201, Izjavu gospodarskog subjekta/ ponuditelja o tehničkoj i kadrovskoj sposobnosti od 10. siječnja 2020. te popis vozila, postupajući time u skladu s odredbom članka 280. ZJN/2016 koji propisuje da se pri izradi ponude ponuditelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi. Smatra kako naručitelj u takvim okolnostima i uz primjenu članka 290. ZJN/2016 nije imao osnove za ocjenu ovakve ponude nepravilnom. Također navodi kako dio tužbenih navoda, koji se odnose na oslanjanje na sposobnost drugog subjekta nisu bili djelom prethodnih žalbenih postupaka što predstavlja nedozvoljeni beneficium novorum (presuda poslovni broj: UsII-17/20-6 od 30. siječnja 2020.). Također smatra kako nije osnovan navod tužitelja da je osporenim rješenjem povrijeđena odredba članka 98. Zakona o općem upravnom postupku u pogledu izreke rješenja. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Splitsko-dalmatinska županija u odgovoru na tužbu u bitnome ističe kako dokumentacijom o nabavi nije propisano da vozila moraju biti licencirana na ime ponuditelja, već je propisano da je potrebno dostaviti broj ovjerenih vjerodostojnih preslika licencije, koje brojem odgovaraju broju vozila koje ponuditelj nudi, a sve jer nadležno ministarstvo autobuse ne veže za određenu ovjerenu presliku licencije. Navodi kako je razvidno da je dokumentacijom propisano koje dokaze ponuditelji moraju dostaviti kako bi zadovoljili minimalne razine tehničke i stručne sposobnosti te da je odabrani ponuditelj dostavio dokumentaciju traženu odredbama dokumentacije o nabavi na temelju koje je donesena odluka o odabiru. Ujedno ističe da je dokumentacijom o nabavi predvidio mogućnost zamjene ponuđenog vozila i uvjete pod kojima će se zamjena vršiti. Iz navedenih razloga predlaže da se tužba odbije.

Zainteresirana osoba Lone d.o.o. u bitnome ističe kako je tužba nedopuštena pa ju je trebalo odbaciti jer se istom traži da se preispitaju ponovno oni navodi koje je tuženik u ranijem postupku ocijenio neosnovanim. Navodi da ukoliko bi se dozvolilo ponovno raspravljanje o činjenicama na koje se poziva tužitelj što to bi značilo dopuštanje pravnog lijeka koji nije propisan odredbama Zakona o javnoj nabavi. Ujedno navodi kako je njihova ponuda povoljnija te predlaže da mu se naknade troškovi sastava odgovora na tužbu.

Odgovori na tužbu tuženika i zainteresiranih osoba dostavljeni su tužitelju sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.–dalje ZUS).

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke kao i očitovanja stranaka tijekom postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. ZUS-a utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Naime, iz podataka spisa predmeta proizlazi da je osporena odluka o odabiru donesena u ponovnom postupku, nakon što je ranijim rješenjem tuženika klasa: UP/II-034-02/20-01/163, urbroj: 354-01/20-9 od 16. travnja 2020. povodom žalbe tužitelja, poništena ranija Odluka o odabiru od 18. veljače 2020. Nakon toga, naručitelj je, postupajući po ranijem rješenju tuženika proveo ponovni postupak pregleda i ocjene ponuda te je 3. lipnja 2020., donio novu Odluku o odabiru kojom je kao najpovoljniju ponudu odabrao ponovno ponudu ponuditelja Lone d.o.o. Vrlika, ovdje zainteresirane osobe, a tužitelj je izjavio žalbu koja je rješenjem tuženika odbačena kao nedopuštena.

Uvidom u ranije rješenje tuženika proizlazi da je tuženik poništio raniju Odluku o odabiru od 18. veljače 2020., jer je ocijenio osnovanim prigovor žalitelja, ovdje tužitelja, da

je odabrani ponuditelj dostavio eESPD obrazac u pdf. formatu, iako je točkom 7. dokumentacije o nabavi propisana dostava eESPD obrasca isključivo u xml. formatu. Međutim, prigovor kojeg je tužitelj tada isticao kako odabrani ponuditelj nije dostavio dokaz tehničke i stručne sposobnosti sukladno dokumentaciji o nabavi u odnosu na vlasništvo vozila, autobus Setra koji se ne nalazi na popisu njegovog voznog parka po priloženoj licenciji zajednice, tuženik je ocijenio neosnovanim. Naime, tuženik je provjeravajući taj navod, kao i sadržaj odredbe točke 5.2. dokumentacije o nabavi, ocijenio da je odabrani ponuditelj dostavio dokaz tehničke i stručne sposobnosti sukladno dokumentaciji o nabavi, budući da istom nije ni traženo da ponuđena vozila moraju biti licencirana, niti u vlasništvu odabranog ponuditelja pa je zaključio da je naručitelj zakonito postupio kada je ocijenio da je odabrani ponuditelj ispunio uvjet tehničke i stručne sposobnosti propisan točkom 5.2. dokumentacije o nabavi. Nadalje, tuženik je obrazložio da navedeno tumačenje proizlazi i iz Zakon o prijevozu u cestovnom prometu, prema kojem osnova za izdavanja licencije nije samo vlasništvo vozila na koje je tužitelj upirao. Tužitelj, ranije rješenje tuženika, nije osporavao tužbom pred ovim Sudom.

Osporenim rješenjem tuženika ocijenjeno je, da je naručitelj u ponovljenom postupku postupio po ranijem rješenju, pozvao je odabranog ponuditelja da dostavi eESPD obrazac u propisanom formatu što je odabrani ponuditelj i dostavio u propisanom roku pa smatra da je naručitelj donio zakonitu odluku o odabiru.

S obzirom na utvrđeno činjenično stanje, ovaj Sud prihvaća stajalište tuženika kako u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj nije niti trebao utvrđivati činjenice i okolnosti vezane za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti iz točke 5.2. dokumentacije o nabavi, koje su bile predmetom ocjene ranijeg rješenja tuženika i o kojim se tuženik očitovao. Ovo iz razloga jer je odredbom članka 404. stavka 3. ZJN/2016 propisano da Državna komisija nije ovlaštena kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave.

Kako tužitelj i u žalbi izjavljenoj na novu odluku o odabiru ponovno pokušava osporiti valjanost ponude odabranog ponuditelja vezano za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti iz točke 5.2. dokumentacije o nabavi, pri tome navodeći da je odabrani ponuditelj prodao vozilo, da ga je naručitelj trebao pozvati da dostavi novu Prometnu dozvolu, a odabrani ponuditelj dokazati da se oslanja na sposobnost drugog gospodarskog subjekta, pravilno tuženik navodi da tužitelj u ponovnom postupku ističe navode kojima osporava valjanost odabrane ponude u istom dijelu, odnosno dostavlja dokaze kojima dopunjuje raniji žalbeni navod.

Imajući na umu sve navedeno i prema ocjeni ovoga Suda, radi se o činjeničnom i pravnom stanju koje je bilo predmetom ranijeg postupka javne nabave te tuženik sukladno naprijed navedenoj odredbi članka 404. stavka 3. ZJN u novom postupku nije ovlašten ponovno ulaziti u osnovanost navoda o kojima je već odlučio ranijim rješenjem. Ujedno se napominje da je stajalište tuženika izraženo u primjeni odredbe članka 404. stavka 3. ZJN ovaj Sud potvrdio u više svojih presuda na koju okolnost osnovano ukazuje i tuženik u odgovoru na žalbu.

Iz svega navedenog proizlazi da je tuženik dao jasne razloge kojima se rukovodio prilikom odlučivanja o žalbenim navodima tužitelja, a koje razloge u cijelosti prihvaća i ovaj Sud. Prema ocjeni ovoga Suda, osporeno rješenje, doneseno je u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.) i koji razlozi odgovaraju izreci osporenog rješenja.

Kako je tužitelj izgubio predmetni upravni spor, to temeljem odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a nema pravo na naknadu zatraženih troškova. Nadalje, ovaj Sud nije našao osnovanim ni zahtjev zainteresirane osobe postavljen u odgovoru na tužbu jer je ocijenio da se ovdje ne radi o opravdanim izdacima kakve ima u vidu odredba članka 79. stavka 1. ZUS-a jer se u bitnom ponavljaju stajališta koja su izložena i u rješenju tuženika.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 17. rujna 2020.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić
Tanja Nemčić